

Sygn. akt: XU- 324/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 5 lutego 2013r. we W.

sprawy z odwołania **B. P. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 25 kwietnia 2012 r. znak: O.-07-(...)i z dnia 21 maja 2012 r. znak: (...)

w sprawie B. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie i zasiłek chorobowy

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 25 kwietnia 2012 r. znak: O.-07- (...) i przyznaje wnioskodawcy B. P. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 4 listopada 2011 r. za doznany 13 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 8.840 zł (osiem tysięcy osiemset czterdzieści złotych);

II. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 maja 2012 r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawcy B. P. (1) prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 4 listopada 2011 r. do 21 lutego 2012 r.

Sygn. akt: X U 324/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 maja 2012 r. znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz.U.z 2009r. Nr 205, poz.1585 ze zm., w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 5 ust. 2, art.6 ust. 1 pkt. 1, art. 9 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił B. P. (1) przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 04 listopada 2011 r. do 21 lutego 2012 r. W ocenie organu rentowego zdarzenie, jakiemu uległ wnioskodawca w dniu 04 listopada 2011 r., jest wypadkiem przy pracy, ale do zdarzenia doszło wyłącznie z winy wnioskodawcy, wskutek rażącego niedbalstwa wynikającego z nieprzestrzegania instrukcji i przepisów bhp.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2012r. znak: O.-07- (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił B. P. (1) prawa do odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

W ocenie organu rentowego do zdarzenia, jakiemu uległ wnioskodawca w dniu 04 listopada 2011 r., doszło z wyłącznej winy wnioskodawcy.

Wnioskodawca B. P. (1) odwołał się od powyższych decyzji wnosząc o ich zmianę w całości, jednocześnie żądając przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego i jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w następstwie wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 04 listopada 2011 r.

W odwołaniu stwierdził ponadto, że zaskarżane decyzje nie są słuszne, gdyż w dniu 04 listopada 2011r. do wypadku doszło na skutek chwilowej nieuwagi, a ponadto zakład pracy uznał to zdarzenie za wypadek przy pracy.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak prawnych podstaw do jego uwzględnienia. W ocenie organu rentowego materiał dowodowy wskazuje, że do zdarzenia, jakiemu uległ wnioskodawca 04 listopada 2011 r. doszło wyłącznie z jego winy. Jako podstawę wprawną wskazał art. 22 ust.1 pkt 3 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art.219 kpc połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca B. P. (2) w dacie zdarzenia zatrudniony był w Zakładach (...) Sp. z o.o. na stanowisku pracownika produkcji. W dniu 03 listopada 2011r. wnioskodawca rozpoczął pracę o godz. 22.00 na wydziale produkcji rożków. Do obowiązków wnioskodawcy należała obsługa pieców. Ok. godz. 00.30 na jednym z pieców doszło do spiętrzenia kilku warstw placków. Wnioskodawca nie wyłączając mechanizmów ruchomych pieca chciał usunąć odłożone warstwy placków znajdując się pod nożem odcinającym wstęgę ciastową. W tym celu włożył prawą dłoń pomiędzy ruchome elementy pieca, usunął nagromadzone warstwy, a w momencie wyciągania dłoni środkowy palec został nagle dociśnięty przez ruchomą rolkę do stelaża, co spowodowało jego otwarte złamanie.

Dowód:

- akta odszkodowawcze strony pozwanej
- zeznania świadka T. H. – k. 14v akt sądowych
- dowód z przesłuchania wnioskodawcy – k. 14v akt sądowych

W dniu 15 listopada 2011 r. pracodawca wnioskodawcy sporządził protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z udziałem wnioskodawcy. W protokole stwierdzono, że zgłoszone przez poszkodowanego zdarzenie jest wypadkiem przy pracy. Jako przyczynę wypadku uznano: nie zatrzymanie ruchomych mechanizmów pieca wyłącznikiem awaryjnym, lekceważenie przepisów i zasad bhp, operowanie kończynami górnymi w strefie zagrożenia, niedostateczna koncentracja uwagi, zaskoczenie niespodziewanym zdarzeniem, lekceważenie zagrożenia.

Zdaniem wnioskodawcy wyłączenie pieca przy tego typu nagromadzeniu materiału nie jest dopuszczalne, gdyż powoduje zbyt dużą przerwę w produkcji, a z uwagi na zautomatyzowanie pieca jego uruchomienie trwa ok. 2 godz. Ponadto zdaniem wnioskodawcy usuwanie w ten sposób nagromadzonych placków było praktykowane przez wszystkich obsługujących te piece. Zdaniem świadka T. H. sytuacja, w której znalazł się wnioskodawca nie wymagała wyłączenia pieca, ponadto taka była praktyka w tym zakładzie, dla usuwania nagromadzonego materiału nie przewidziano innych narzędzi. Piec obsługiwany przez wnioskodawcę nie zawierał zabezpieczeń, dopiero po zdarzeniu pracodawca zamontował dodatkowe osłony.

Dowód:

- protokół nr (...) w aktach odszkodowawczych strony pozwanej

W dniu 19 marca 2012 r. pracodawca wnioskodawcy złożył w (...) Oddział W. dokumentację powypadkową wraz z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczeń z funduszu wypadkowego.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2012 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do odszkodowania, a decyzją z dnia 21 maja 2012., prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 04 listopada 2011 r. do 21 lutego 2012r. (w decyzji błędnie podano- „od 04.11.2012r.”)

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu bhp na okoliczność ustalenia – czy operowanie kończynami górnymi w strefie zagrożenia przez wnioskodawcę przy wykonywaniu pracy bez zatrzymania ruchomych mechanizmów pieca wyłącznikiem awaryjnym podczas usuwania odłożonych warstw placków wewnątrz pieca jest zgodne z instrukcją stanowiskową? Czy wnioskodawca mógł uniknąć zdarzenia przy wykonywaniu czynności usuwania nagromadzonego materiału?

W wydanej w dniu 05 października 2012r. opinii biegły sądowy z zakresu bhp ustalił, że nie załączenie wyłącznika awaryjnego pieca przez wnioskodawcę przy operowaniu kończynami górnymi w strefie zagrożenia podczas usuwania odłożonych warstw placków wewnątrz pieca było zachowaniem zgodnym z zapisem w instrukcji. Zdaniem biegłego wnioskodawca mógł uniknąć zdarzenia, gdyby przewidział możliwość zmiany przygotowanego materiału użytego do produkcji. Zdaniem biegłego do wystąpienia zdarzenia przyczynił się sam wnioskodawca postępując wbrew posiadanej wiedzy z prowadzonych szkoleń.

Dowód : opinia biegłego z zakresu bhp – k.18 – 29 as.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza chirurga celem ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 04 listopada 2011r.

W wydanej w dniu 12 grudnia 2012r. opinii biegły sądowy chirurg rozpoznał u wnioskodawcy min. stan po urazie palca III reki prawej wkląnym całkowitą amputacją paliczka dystalnego oraz częściową amputacją paliczka środkowego palca III reki prawej z bólami i uznał, że w wyniku wypadku przy pracy w dniu 04 listopada 2011r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 13% z poz. 139a – 6% i z poz. 141c – 7% zał. do rozporządzenia z dnia 18.12.2002r.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego chirurga z dnia 12.12. 2012 r. - k. 42akt sądowych

Strony zgodziły się z wydaną opinią w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na aktach odszkodowawczych, zeznaniach świadków, dokumentacji lekarskiej w nich zawartej oraz na opinii biegłego sądowego z zakresu bhp i chirurga. Sąd dał wiarę tym dowodom, gdyż brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z zeznań świadka T. H., opinii biegłego sądowego z zakresu bhp, jak również dowodzie z przesłuchania wnioskodawcy. W ocenie Sądu zeznania te były spójne, a Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy wnioskodawcy przysługuje prawo do odszkodowania i zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres 04 listopada 2011r. do 21 lutego 2011 r., a tym samym czy niezdolność do pracy wnioskodawcy spowodowana była wypadkiem przy pracy i czy nie zachodzą okoliczności wyłączające prawo do świadczeń..

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. Jednocześnie zgodnie z art. 9 cytowanej ww. ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Organ rentowy w niniejszej sprawie odmówił wnioskodawcy wypłaty odszkodowania i zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego powołując się na art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, zgodnie z którym, zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy do zdarzenia doszło wyłącznie z winy wnioskodawcy, wskutek rażącego niedbalstwa wynikającego z nieprzestrzegania instrukcji i przepisów bhp.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.), świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Zatem u podstaw odmowy przyznania świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego leży w pierwszej kolejności naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, w drugiej kolejności naruszenie tychże przepisów musi być wyłączną przyczyną wypadku, natomiast ostatnią przesłanką wyłączającą możliwość ubiegania się o świadczenia jest wina ubezpieczonego w postaci umyślności lub rażącego niedbalstwa.

Zgodnie z art. 211 k.p., przestrzeganie przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy jest podstawowym obowiązkiem pracownika. W szczególności pracownik jest obowiązany: 1) znać przepisy i zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, brać udział w szkoleniu i instruktażu z tego zakresu oraz poddawać się wymagającym egzaminom sprawdzającym, 2) wykonywać pracę w sposób zgodny z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosować się do wydawanych w tym zakresie poleceń i wskazówek przełożonych, 3) dbać o należyty stan maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu oraz o porządek i ład w miejscu pracy, 4) stosować środki ochrony zbiorowej, a także używać przydzielonych środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, zgodnie z ich przeznaczeniem, 5) poddawać się wstępnym, okresowym i kontrolnym oraz innym zaleconym badaniom lekarskim i stosować się do wskazań lekarskich, 6) niezwłocznie zawiadomić przełożonego o zauważonym w zakładzie pracy wypadku albo zagrożeniu życia lub zdrowia ludzkiego oraz ostrzec współpracowników, a także inne osoby znajdujące się w rejonie zagrożenia, o grożącym im niebezpieczeństwie, 7) współdziałać z pracodawcą i przełożonymi w wypełnianiu obowiązków dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ubezpieczony w dniu wypadku obsługiwał piec na wydziale produkcji różków. Na skutek nagromadzenia się na piecu kilku warstw placków wnioskodawca nie wyłączając mechanizmu pieca wyłącznikiem awaryjnym chciał usunąć odłożone warstwy. Z opinii biegłego sądowego z zakresu bhp i zeznań świadka T. H. wynika, że wyłączenie pieca nie było konieczne. Z praktyki stosowanej w zakładzie pracy wynika, że taki sposób usuwania placków z używanego pieca był powszechnie stosowany. Zdaniem biegłego sądowego wnioskodawca obowiązany był znać właściwości materiału obrabianego, który zmienia się na skutek procesu technologicznego, a więc mógł przewidzieć, że zostanie nagromadzona większa ilość placków, która może przeszkadzać w procesie produkcji. Z powyższych okoliczności przede wszystkim trudno dopatrzeć się naruszenia przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia lub zdrowia, albowiem w celu dokonania usunięcia nagromadzonego materiału nie musiał on wyłączyć piec. Ponadto postąpił zgodnie ze stosowaną w zakładzie praktyką i przy braku dodatkowych zabezpieczeń. W tym zakresie Sąd zgadza się ze stanowiskiem biegłego sądowego z zakresu bhp, że sytuację spowodował sam wnioskodawca, ale działaniu wnioskodawcy nie można przypisać rażącego niedbalstwa. Przyjmując nawet, iż ubezpieczony naruszył przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia, to w ocenie Sądu nie można mówić, iż było to wyłączną przyczyną wypadku. Bezpośrednią przyczyną wypadku, było bowiem nadmierne nagromadzenie się warstw placków na skutek wadliwego materiału użytego do procesu produkcji. Ponadto w instrukcji eksploatacji pieca brak jest przyrządów do usuwania nagromadzonych placków. Wnioskodawca próbował

więc je usunąć z pieca w sposób przyjęty w zakładzie i przy braku zabezpieczeń. Zatem możemy tutaj mówić, iż ewentualne niezachowanie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia stanowiło co najwyżej współprzyczynę wypadku. Nie można zatem przyjąć, że do wypadku doszło z wyłącznej przyczyny leżącej po stronie ubezpieczonego, lecz jest on wypadkiem powstałym z winy mieszanej.

Przesłanką, wyłączającą możliwość ubiegania się o prawo do jednorazowego odszkodowania jest również wina ubezpieczonego, która może przejawiać się w postaci umyślności lub rażącego niedbalstwa.

Winę lub rażące niedbalstwo pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy należy konkretnie udowodnić. Nie wystarczy wykazanie nieprzestrzegania przepisów bhp. (wyrok SN z dnia 23 listopada 2004 r., II UK 30/04, M.P.Pr. 2005, nr 1, poz. 342).

Trudno przyjąć, iż powód dopuścił się winy umyślnej, gdyż wówczas musiałby ona chcieć osiągnąć określony skutek w postaci wypadku przy pracy, lub ewentualnie przewidując jego możliwość godził się na to. Zachowaniem graniczącym z umyślnością, polegającym na tym, że sprawca ma możliwość przewidzenia skutków swoich działań, jednak tego nie czyni, jest niedbalstwo. Jest to sytuacja, w której ubezpieczony ma świadomość, że jego zachowanie spowoduje określone skutki, lecz bezpodstawnie sądzi, że ich uniknie, bądź też skutków tych nie przewiduje, mimo że w danych okolicznościach powinien. Takie okoliczności nie zostały wykazane w toku postępowania.

Ponadto, w ocenie Sądu, nie można również przyjąć, że do wypadku doszło w skutek rażącego niedbalstwa.

Istotnym dla rozważań nad kwestią rażącego niedbalstwa wydaje się być rozróżnienie pomiędzy niedbalstwem w rozumieniu prawa karnego i rażącym niedbalstwem w ujęciu ubezpieczenia społecznego w razie wypadków przy pracy. Różnica sprowadza się do tego, że aby mówić o rażącym niedbalstwie muszą występować okoliczności, które dają podstawę do szczególnie negatywnej oceny postępowania sprawcy (Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 13 lutego 1996 r. III Aur 102/96).

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 15 stycznia 1998 r. (sygn. akt III AUa 418/97, OSA1998/11-12/44) wskazując, iż z rażącym niedbalstwem mamy do czynienia wówczas, gdy poszkodowany zachowuje się w sposób odbiegający jaskrawo od norm bezpiecznego postępowania, świadczący o całkowitym zlekceważeniu przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ubezpieczony w celu usunięcia nagromadzonych placków użył dłoni, gdyż do tego typu czynności nie zostały przewidziane żadne inne dodatkowe narzędzia np. łopatką. Zatem trudno mówić, iż wnioskodawca swoim zachowaniem zlekceważył całkowicie przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia, a tym samym, iż jego zachowaniu należy przypisać rażące niedbalstwo.

W celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu, Sąd powołał biegłego sądowego, który w swojej opinii z dnia 12 grudnia 2012 r. rozpoznał u wnioskodawcy stan po urazie palca III ręki prawej wkląnym całkowitą amputacją paliczka dystalnego oraz częściową amputacją paliczka środkowego palca III ręki prawej z bólami, w związku z czym ustalił u ubezpieczonego stały uszczerbek na zdrowiu w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy w dniu 04 listopada 2011 r. w wysokości 13 % zgodnie z pozycją 139a i 141c załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

Sąd przyznał przymiot wiarygodnej, opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłego sądowego z dnia 12 grudnia 2012 r.

W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia jest rzetelna, oparta na dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonego i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 04 listopada 2011 r. wynosi 13 %.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw

teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłego.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż nie zachodzą przesłanki z art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazane przez organ jako podstawa wydania odmownej decyzji z dnia 25 kwietnia 2012 r. i z dnia 21 maja 2012r., a wnioskodawca uprawniony był do otrzymywania odszkodowania i od dnia 04 listopada 2011 r. do 21 lutego 2012 r. zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

Stosownie do Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia **28 lutego 2012r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 07 marca 2012r.)**, w okresie od dnia 1 kwietnia 2012r. do dnia 31 marca 2013r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 680 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Z tych względów wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowanie w kwocie 8.840 złotych.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje strony pozwanej i orzekł jak w sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.